

А....де?

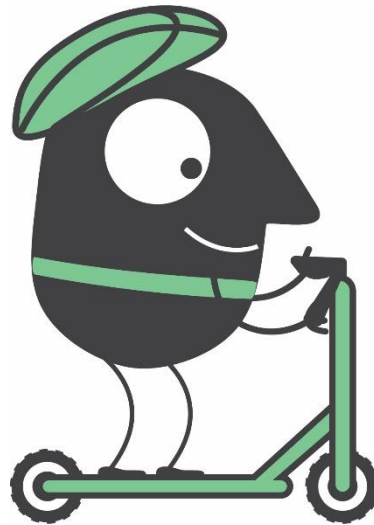
Днес на мъничката Недка
купиха й тротинетка –
електрическа, грацилна,
за да бъде тя мобилна.

Татко, мама са щастливи,
а съседни завистливи
само кимат със глава -
а, бе пада веселба.

Но отрочето красиво,
сякаш хич не е щастливо,
каза им с сериозен глас –
Чуйте що ни учат в час!

Не на някви колела,
а със своите крака,
трябва много да вървим,
болест тъй ще победим.

Тичаш, бягаш, пеш вървиш,
движиш се и като спиш.
Само тъй ще имаш сила,
ще си бодра, не унила.

- Май, че право е детето.
Ум ни дава, браво, ето!
Купихме я със мерак,
ще я върнем - няма как!

Може да сме много ларж,
но урок ни Недка даде,
в магазина - ходим марш!
Кой очаквал го е, а...де?

Автор: Диляна Кирова

(второ място от литературен конкурс „Хора и улици/заедно в града“)